

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Pc/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318200308
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1318200308.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete vo veci návrhu povinného otca (navrhovateľa) : U. G., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom T. XX, V., proti plnoletej dcére (oprávnená) : H. G., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom L. XX, R., o zmene vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa (zníženie výživného) takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na začatie konania zo dňa 10.01.2018 sa navrhovateľ/povinný otec domáhal zmeny svojej vyživovacej povinnosti voči t. č. už plnoletej dcére (oprávnená), uloženej mu naposledy rozsudkom Okresného súdu Bratislava III., č.k. 51P 2/2014-138 zo dňa 09.04.2015. Žiadal, aby súd v časti týkajúcej sa výšky výživného pre H. G., nar. XX.XX.XXXX v sume 250 euro mesačne, túto povinnosť znížil na sumu 100 euro mesačne so splatnosťou vždy najneskôr k 15. dňu v mesiac vopred k rukám oprávnenej plnoletej dcéry, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

2. Navrhovateľ návrh skutkovo odôvodnil zásadnou zmenou pomerov na jeho strane od poslednej úpravy výživného, spočívajúcou v tom, že v čase rozhodovania súdu o výživnom uvedenom rozsudkom súdu zo dňa 09.04.2015, ktorým bol zaviazaný na platenie výživného plnoletej dcére v sume 250 euro mesačne, s účinnosťou od 04.06.2013 do 14.07.2014 k rukám jej matky H. G., nar. X.XX.XXXX a s účinnosťou od 14.07.2014 k rukám oprávnenej dcéry, bol zamestnaný v Anglicku s tým, že jeho čistý mesačný príjem bol cca 1.600 euro, avšak od januára 2018 sa jeho situácia zmenila, nakoľko je evidovaný ako nezamestnaný a výška jeho podpory nebola doposiaľ vyčíslená. V návrhu uviedol, že jeho mesačné náklady predstavujú spolu sumu 506 euro a pozostávajú zo splátky hypotéky v sume 292 euro, nákladov za byt v sume 71 euro, poplatkov za elektrinu v sume 30 euro, fond opráv v sume 28 euro, rozhlas v sume 5 euro, telefón v sume 20 euro a za benzín v sume 60 euro.

3. Navrhovateľ k návrhu na preukázanie svojich tvrdení nepripojil žiadne listiny.

4. Navrhovateľ zároveň s podaním návrhu na začatie konania vo veci samej, podal aj návrh na nariadenie predbežného (neodkladného) opatrenia, ktorým sa domáhal totožného rozhodnutia (petit) ako vo veci samej, a to, zmeny rozsudku OS Bratislava III., č. k. 51P 2/2014-138 zo dňa 09.04.2015 o uložení vyživovacej povinnosti, ktorým by súd znížil uloženú povinnosť navrhovateľa ako osoby povinnej, platiť výživné svojej plnoletej dcére H., nar. XX.XX.XXXX na sumu 100 euro mesačne z dôvodu, že od januára 2018 je evidovaný ako nezamestnaný a preto si nie je schopný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v súdom stanovenej výške 250 euro mesačne. Súdom najskôr tento návrh na nariadenie neodkladného

opatrenia odmietol ako neúplné podanie uznesením zo dňa 25.01.2018, ktoré odvolací súd, uznesením zo dňa 28.02.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie konštatujúc, že predmetný návrh obsahoval všetky podstatné náležitosti a s tým, že zmenu rozhodnutia o výživnom možno dosiahnuť len zákonom predpísaným spôsobom, a to preukázaním zmeny pomerov odôvodňujúcich zmenu uloženú výživovú povinnosť, čo však možno vykonať len po dokazovaní v osobitnom konaní vo veci samej o zmene rozsudku o výživnom plnoletých osôb podľa § 154 až § 157 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“). Súd prvej inštancie následne, po jeho posúdení, návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením sp. zn. 16Pc/1/2018-34 zo dňa 14.03.2018, právoplatným dňa 10.07.2018 zamietol, keď vzhľadom na povahu veci je zákonom vylúčené, aby bolo v konaní o zmene (znížení, zrušení) výživného rozhodnuté iným spôsobom ako rozsudkom, to znamená napr. aj nariadením neodkladného opatrenia (§ 330 ods. 2 C.s.p.). V rámci odvolania zo dňa 23.03.2018, ktoré podal navrhovateľ proti tomuto zamietajúcemu uzneseniu a ktoré odvolací súd odmietol podľa § 2 ods. 1 C.m.p. v spojení s § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 C.s.p., navrhovateľ zopakoval, že je nezamestnaný, nepoberá žiadnu finančnú podporu a preto nemá zdroj na platenie výživného na dcéru vo výške určenej súdom, z ktorého dôvodu je porušené jeho ústavné právo, ľudské práva a slobody. K odvolaniu navrhovateľ pripojil potvrdenie zo Sociálnej poisťovni o tom, že k 13.03.2018 nebolo rozhodnuté o jeho dávke v nezamestnanosti.

5. Následne dňa 06.07.2018 navrhovateľ podal rovnaký návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd od januára 2018 znížil výživné na plnú dcéru H. v sume 250 euro mesačne, na sumu 30 euro mesačne, na rovnakom skutkovom základe, a to, že v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava III dňa 09.04.2015 (č. k. 51P 2/2014-138), kedy mu bola naposledy uložená výživová povinnosť voči dcére H. v sume 250 euro mesačne, dosahoval príjem 1.600 euro netto, avšak od januára 2018 je evidovaný na ÚPSVaR ako nezamestnaný a jeho jediným príjmom je od mája 2018 do 20.07.2018 podpora v nezamestnanosti v sume 890 euro, pričom navrhovateľ zopakoval, že má mesačné náklady na hypotekárny úver v sume 292 euro, na bývanie v sume 200 euro a na benzín v sume 60 euro. Nakoľko podľa obsahu bol tento v poradí druhý návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia založený na rovnakom skutkovom základe ako predchádzajúci návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý súd zamietol, súd konštatujúc, že nedošlo k dodatočnej zmene rozhodujúcich skutkových okolností, ktoré sú významné pre rozhodnutie o opätovnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v totožnom znení, konanie o takomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s odkazom na § 161 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 230 C.s.p. a 329 ods. 3 C.s.p. zastavil pre procesnú prekážku res iudicata. Zároveň súd v uznesení zdôraznil, že tak ako aj predchádzajúci návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z 10.01.2018, bol zamietnutý pre jeho procesnú neprípustnosť, opätovný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, by aj pri prípadnej zmene skutkových okolností, kedy by nešlo o prekážku veci rozhodnutej (res iudicata), musel súd v prípade rovnakého znenia petitu neodkladného opatrenia zamietnuť, pre jeho neprípustnosť, keď s ohľadom na povahu veci je zákonom vylúčené, aby bolo v konaní o zmene výživného (znížení, zrušení), rozhodnuté iným spôsobom ako rozsudkom, tzn. ani nariadením neodkladného opatrenia, s petitom totožným ako vo veci samej o zmene (znížení) výživného (§ 330 ods. 2 C.s.p.). Navrhovateľ sa aj voči tomuto uzneseniu odvolal, na základe čoho odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru o správnosti uznesenia súdu prvej inštancie, potvrdil ho uznesením z 10.10.2018, právoplatným dňa 23.11.2018, pričom dal do pozornosti navrhovateľa, že súd prvej inštancie rozhodne o jeho návrhu na zníženie výživného po vykonanom dokazovaní vo veci samej (nie v konaní o neodkladnom opatrení), v rámci ktorého sa bude zaoberať dokladmi, predloženými navrhovateľom, kde bude mať navrhovateľ možnosť preukázať oprávnenosť svojho návrhu a na základe toho súd vec posúdi. K odvolaniu navrhovateľ pripojil listiny - záznam ošetrojúceho lekára z kontroly v mesiacoch 05 až 08/2018, potvrdenie o vyplatených dávkach v nezamestnanosti z 21.08.2018, potvrdenie Sociálnej poisťovne o vyplatených nemocenských dávkach z 21.08.2018.

6. Oprávnená plnoletá dcéra sa k veci vyjadrila písomne dňa 26.02.2018 (v rámci vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa voči zamietajúcemu uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), pričom uviedla, že navrhovateľ v návrhu neuvádza to, že dostáva plnú podporu v nezamestnanosti v sume cca 1.000 euro, prenajíma byt „na čierno“ za 350 euro mesačne a začína nový „biznis“ (má začať neskúsených vodičov v jazde). Poukázala na to, že sám uvádza svoje mesačné výdavky v sume 506 euro avšak jej, ako študujúcej dcére chce platiť iba 100 euro mesačne, pričom pokiaľ študuje, by mali školské potreby zabezpečovať rodičia. Uviedla, že viac ako pol roka má nefunkčnú tlačiareň, scanner, kopírku, čo si nemôže zabezpečiť z brigády, nakoľko popri štúdiu musí písať bakalársku prácu

v angličtine, čo jej zaberá všetok voľný čas. Z ušetrených peňazí z brigád si pritom platí aj základné potreby ako je drogéria, cestovné, desiata. Konštatovala, že navrhovateľ na rozdiel od iných otcov, ktorí sú normálni a zodpovední, zrejme netúži po tom, aby dokončila tretí ročník vysokoškolského štúdia, čo dokazuje jeho charakter, ktorý sa prejavil v stresujúcom čase skúšok, keď navrhovateľku chodil deptať a vyhrážať sa tým, že jej nič nedá a zároveň sa chválil svojim novým autom, motorkou, dovolenkami a lyžovačkami. Ďalej plnoletá dcéra poukázala na to, že matka mala v poslednom čase viacero mimoriadnych výdavkov v súvislosti s opravou kúrenia a električky. Napokon uviedla, že navrhovateľ sa vyhýba svojej povinnosti platiť výživné a jeho zníženie požaduje v čase, keď od rozhodnutia súdu z roku 2015 nesplatil ani doposiaľ zročné výživné, ktorého časť uhradil z rodinných prídavkov, ktoré dostával v Anglicku a ktoré doposiaľ dlhuje plnoletej dcére a aj jej maloletej sestre.

7. Za daného stavu súd vec prejednal na pojednávaní (§ 33 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), pričom vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania - povinného navrhovateľa, oprávnenej plnoletej dcéry, výsluchom svedkyne - H. G. (matky oprávnenej), podstatným obsahom pripojených spisov Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 51P/2/2014 a sp. zn. 37P/8/2018 a všetkými predloženými listinnými dôkazmi, a to: oznámenie o zaradení navrhovateľa do evidencie uchádzačov o zamestnanie z 05.01.2018, potvrdenie SP z 03/2018, potvrdenie o evidencii uchádzača o zamestnanie z 21.08.2018, záznam ošetrojúceho lekára z kontroly 05 až 08/2018, potvrdenie o vyplatených dávkach v nezamestnanosti z 21.08.2018, potvrdenie Sociálnej poisťovne o vyplatených nemocenských dávkach z 21.08.2018, listy navrhovateľa exekútorke G.. R. EU Bratislava z 02.06.2019, z 10.07.2019 a z 24.09.2019, odvolanie vo veci vedenej pre OS Trnava sp. zn. 17C/19/2018, emailovú komunikáciu s Náborovým centrom Tesco Stores, a.s. z 30.09.2019, potvrdenie o zamestnaní z 23.09.2019 a z 30.09.2019, rozhodnutie OÚ Trnava č. OU-TT-OCDPK-2019/015548 z 08.04.2019 o udelení koncesie, exekučný príkaz č. EX EX 146/2015-64 zo dňa 03.09.2019, oznámenie o začiatku splácania úveru z 21.03.2016, čiastočný list vlastníctva č. XXXX, pre k.ú. V. z 22.04.2016, trvalé príkazy v UniCredit Bank, rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/8/2018-57 zo dňa 04.04.2019, diplom oprávnenej o dosiahnutí titulu Bc. zo dňa 22.08.2018, potvrdenie o príjmoch matky oprávnenej z 16.09.2019, platobný príkaz oprávnenej z 27.03.2018, daňové priznanie za rok 2019, predpis mesačných zálohových platieb za užívanie bytu od 01.01.2018, Pracovnú zmluvu z 24.01.2020, sťažnosť vo veci ČVS: ORP-683/SC-2019 z 20.01.2020, potvrdenie o návšteve školy z 03.09.2020, výpis výsledkov štúdia za akademický rok 2018/2019 a 2019/2020, zápis na štúdium z 15.06.2020, výpis z účtu za obdobie od 1.1.2018 do 21.09.2020, na základe ktorého mal za preukázaný nasledovný skutkový stav, rozhodný pre posúdenie veci:

8. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 51P/2/2014 mal súd preukázané, že v tomto konaní súd najskôr čiastočným rozsudkom zo dňa 09.04.2015, č. k. 51P/2/2014-138, právoplatným dňa 28.05.2015, rozhodol s účinnosťou od 04.06.2013 o zvýšení výživného na v tom čase maloleté dcéry navrhovateľa a to, na mal. L. (sestru oprávnenej) zo sumy 100 euro na sumu 200 euro a na mal. H. (oprávnená) s účinnosťou od 04.06.2013 do 14.07.2014 zo sumy 150 euro na sumu 250 euro mesačne a s účinnosťou od 15.07.2014 na plnoletú H. sumu 250 euro mesačne, ktoré bol navrhovateľ povinný platiť v vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky. Následne konečným rozsudkom zo dňa 21.04.2016, č.k. 51P/2/2014-170, právoplatným dňa 09.08.2016, súd uložil navrhovateľovi (povinnému otcovi) povinnosť zaplatiť dlh na zročnom výživnom na maloletú L. za obdobie od 04.06.2013 do 27.05.2015 vo výške 1.134,36 eur v splátkach po 32 euro mesačne spolu s bežným výživným od vykonateľnosti rozsudku k rukám matky a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť, vtedy už plnoletej H. (oprávnená) zaplatiť dlh na zročnom výživnom v sume 2.234,36 euro v splátkach po 32 euro mesačne, splaným spolu s bežným výživným, a to všetko odo dňa vykonateľnosti rozsudku a pod stratou výhody splátok. Súd v tom čase vychádzal pri rozhodovaní o zvýšení výživného z pomerov toho, že v tom čase už plnoletá H. bola študentkou strednej školy a maloletá L. žiačkou základnej školy, obe v osobnej starostlivosti matky, k plnoletému synovi F. otec (navrhovateľ) a ani matka vyživovaciú povinnosť nemali a ani žiadnu inú. Matka s maloletou L. a plnoletou H. bývali v jej rodinnom dome, pričom od 31.05.2014 bola nezamestnaná, nepoberala dávku v nezamestnanosti, do tej doby mala čistú mzdu do 335,49 euro, finančne jej pomáhali rodičia a sestry mesačne sumou cca 200 euro, nákupmi stravy a oblečenia. Navrhovateľ v tom čase pracoval v Anglicku s priemerným čistým mesačným príjmom cca 1.600 euro, pričom jeho pravidelným mesačným výdavkom bola letenka v sume 100 až 120 libier, mesačne nájomné 440 libier, údržbu 150 libier, poistenie 35 libier, telefón 25 libier a na stravu 250 libier a počas pobytu na Slovensku mal náklady spolu vo výške 700 euro, pričom býval u svojej matky.

9. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 37P/8/2018 súd zistil, že vo veci návrhu otca na zníženie výživného na maloletú L. (sestru oprávnenej) zo sumy 200 euro mesačne na sumu 30 euro mesačne, podaného v tento istý deň a z rovnakých dôvodov ako v predmetnej veci, rozhodol súd rozsudkom zo dňa 04.04.2019, sp. zn. 37P/8/2018-57, ktorým návrh zamietol, keď dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Súd po vykonanom dokazovaní záverom konštatoval, že „...otec sám, napriek tomu, že nie je zdravotne postihnutý, uznaný za invalidného, nepracuje, vyhýba sa zamestnaniu, resp. pracuje neoficiálne, čo nie je relevantný dôvod zníženia výživného otcovi, ktorý je schopný pracovať a aj vzhľadom k jeho vyučeniu a pracovným skúsenostiam je v tunajšom kraji dostatok pracovných príležitostí, aby sa zamestnal a plnil si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, o ktoré sa osobne riadne stará matka. Súd v tomto konaní o zníženie výživného na maloletú sestru oprávnenej zisťoval, či od posledného rozhodnutia o výške výživného na maloletú došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie súdom určeného výživného pričom súd zistil, že došlo k zmene pomerov na strane maloletej, ktorá je staršia a zvýšili sa jej výdavky, pričom náklady na záujmy - jazdy na koňoch, hradí maloletej jej brat, matka maloletej hradí ostatné výdavky - obedy v škole, ZRPS i školské potreby, stravu, oblečenie, obuv, hygienu všetky výdavky na bývanie, pričom maloletá by mala nosiť zubný strojček, ktorý matka nemá z čoho uhradiť, nakoľko otec (navrhovateľ) prispieva na výživu maloletej 30 eur mesačne. Súd ďalej konštatoval, že matka maloletej L. (tzn. aj plnoletej H.) je zamestnaná, pričom v roku 2018 mala priemerný čistý mesačný príjem v sume 226 eur, vo februári 2019 mala čistú mzdu v sume 360 eur, bola často práceneschopná a bolo jej vyplácané nemocenské a naďalej vlastní rodinný dom, kde s deťmi býva a uhrádza náklady na bývanie. Ďalej súd zistil, že navrhovateľ sa dobrovoľne vzdal svojho zamestnania, ktoré mal v Anglicku a ukončil ho bez toho, aby mal dohodnuté iné zamestnanie, pričom výšku svojho príjmu v Anglicku za rok 2017 súdu nepreukázal a nepredložil žiadne potvrdenie zamestnávateľa, či iný hodnoverný doklad o tomto príjme napriek tomu, že bol opakovane vyzvaný súdom na preukázanie svojho príjmu v Anglicku v roku 2017 daňovým priznaním. Po návrate na Slovensko mal navrhovateľ príjem z dávok v nezamestnanosti vo výške cca 900 eur mesačne. Navrhovateľ, ktorý v Anglicku pracoval ako vodič uviedol, že sa nezamestnal (napr. ako vodičov mestskej hromadnej dopravy Bratislave, ktorých je nedostatok), pretože nebude robiť otroka za smiešne peniaze, nemôže robiť čokoľvek a nie je zvyknutý ani na ťažkú prácu na stavbách. Tiež súd zistil, že na Slovensku navrhovateľ v roku 2018 pracoval bez uzatvorenia pracovnej zmluvy alebo dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru a tiež, že prenajíma byt, ktorý vlastní, avšak súdu nepreukázal nájomnou zmluvou výšku dohodnutého nájomného. Od novembra 2018 je navrhovateľ podniká ako samostatne zárobkovo činná osoba. Napokon z vyjadrenia navrhovateľa v uvedenom konaní súd zistil, že mal v čase podania návrhu na účte finančné prostriedky vo výške 12.000 euro a po tom, čo mu mala byť zrazená suma cca 8.600 eur v exekučnom konaní, zvyšné finančné prostriedky použil na minimálne tri dovolenky v lete 2018, pričom povinnosť riadne platiť výživné, ktoré má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča si neplnil s odôvodnením, že nemá príjem a finančne ho podporuje priateľka a známi. Rovnako súd konštatoval ako nepreukázané tvrdenia navrhovateľa o práceneschopnosti, resp. jej trvaní po tom, čo mu bola z účtu zrazená dlžná suma na výživnom exekútorom. Pri hodnotení dôvodnosti návrhu preto súd s poukazom na § 63 ods. 1 Zákona o rodine vychádzal z predpokladu, že výška priemerného mesačného príjmu otca predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

10. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uvedený zamietajúci rozsudok zo dňa 04.04.2019, sp. zn. 37P/8/2018-57 po posúdení odvolacích námietok navrhovateľa a preskúmaní veci ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudkom z 10.12.2019, sp. zn. 11CoP/285/2019-87, právoplatným dňa 19.12.2019 v ktorom konštatoval, že v konaní o návrhu otca na zníženie výživného (k maloletej sestre oprávnenej), navrhovateľ nepreukázal zmenu svojich možností a schopností dosahovať primeraný príjem v súlade s tzv. zásadou potenciality zárobku a ním uvádzané skutočnosti, nie je možné považovať za dôvody pre zníženie výživného v neprospech maloletej, nakoľko nepreukázal, že vôbec došlo k zmene jeho možností a schopností, alebo k celkovej zmene jeho rodinných či iných pomerov, zohľadniac aj tú skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne matka a výška určeného výživného je vzhľadom na vek a neustále sa zvyšujúce náklady na odôvodnené potreby maloletej skôr na dolnej hranici. Poukázal na to, že maloleté dieťa je v plnej miere odkázané na výživu svojich rodičov a k zníženiu výživného a tým aj jeho životnej úrovne možno pristúpiť iba z vážnych dôvodov, tzn. iba vtedy, ak povinný rodič v konaní jednoznačne preukáže, že z objektívnych dôvodov napr. pre nepriaznivý zdravotný stav, nie je schopný doposiaľ určené výživné platiť. Nakoľko takúto objektívnu skutočnosť otec v konaní nepreukázal, odvolací súd konštatoval, že konanie otca, ktorý je dlhodobo nezamestnaný a napriek existencii vyživovacej povinnosti je bez akéhokoľvek príjmu, je nanajvýš nezodpovedné. Zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného

rozhodnutia o výživnom na strane otca nedošlo k zmene pomerov v rozsahu, ktorý by odôvodňoval zmenu rozhodnutia o výživnom na maloletú L. G., v zmysle jeho zníženia výživného. Odvolací súd konštatoval, že navrhovateľom uvádzané dôvody v návrhu, a to končenie živnosti a jeho dlhodobá nezamestnanosť, nepredstavujú takú zmenu pomerov, ktorá by mala vplyv na zmenu rozhodnutia o výživnom v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine, tzn. že v tomto prípade otec nepreukázal dôležitú skutočnosť, ktorá vznikla od posledného rozhodnutia o výživnom, podstatnú pre zmenu rozhodnutia o výživnom.

11. Súd oboznámil obsah spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 37P/8/2018, najmä listiny predložené zo strany povinného navrhovateľa, vyjadrenia navrhovateľa a matky oprávnenej ohľadom osobných a majetkových pomerov z ktorých vyplývalo, že povinný daňové priznanie za roky 2016 a 2017 o príjmoch, ktoré poberal podával v Anglicku a nemá ho, kde toto daňové priznanie má nevedel uviesť. Ďalej uviedol, že s bývalou manželkou sa nedá dohodnúť, nekomunikujú spolu a nekomunikuje s ním ani staršia dcéra H., pričom navrhovateľ je od mája 2018, odkedy mu exekútor podľa neho nezákonne z jeho účtu zrazil 8.600 eur a následne mu dal vykonávať zrážky aj z dávky v nezamestnanosti v depresii. K tomu povinný uviedol, že zníženie výživného navrhoval pretože ho nemá z čoho hradiť, pretože finančné prostriedky na účte, z ktorých mu exekútor zrazil 8.600 eur mal na vyplatenie úveru vo výške 50.000 euro. Ďalej uviedol, že opustil prácu v Anglicku a vrátil sa na Slovensko, lebo ho už v Anglicku nebavilo pracovať. Navrhovateľ neuviedol súdu výšku nákladov na dovolenku v Chorvátsku v júli 2018, ktorú absolvoval s maloletou s argumentom, že to je jeho osobná vec.

12. Z výsluchu navrhovateľa v tomto konaní (sp. zn. 37P/8/2018) vyplynulo, že povinný má dve vyživovacie povinnosti a to k oprávnenej pln. H., nar. XX.XX.XXXX a k maloletej L., nar. XX.XX.XXXX, je vyučený murár, v tejto profesii nikdy nepracoval a ani nechce pracovať, dlhodobo 13 rokov, do konca roka 2017 pracoval ako vodič nákladného auta pre DHL v Anglicku s príjmom cca 400,00 libier netto týždenne a od 01.11.2018 je samostatne zárobkovo činnou osobnou. Nakoľko ho prestala práca v Anglicku baviť, nechcel už dochádzať na Slovensko, dal výpoveď a jeho pracovný pomer skončil k 31.12.2017, bez nároku na odstupné. Po návrate na Slovensko sa od 02.01.2018 zaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a Sociálnou poisťovňou mu boli podľa predloženého potvrdenia vyplácané dávky v nezamestnanosti vo výške cca 900,00 eur mesačne. Na bankom účte vedenom na Slovensku mal navrhovateľ v čase po návrate z Anglicka cca 12.000,00 eur, nakoľko si naň previedol aj zostatok prostriedkov z účtu, ktorý mal vedený v Anglicku. Povinný potvrdil, že si začal na Slovensku hľadať prácu, najprv v dopravnom podniku a skúsil aj taxikárčenie, pričom pracoval pre Taxify iba neoficiálne, bez uzatvorenia dohody a to len 5-6 dní. Prestal z odôvodnením, že to bolo stratové, lebo musel používať vlastné auto. Ďalej uviedol, že pracoval ako brigádnik aj na rôznych stavbách, tak raz do mesiaca a zarobil cca 30,00 eur. Uviedol, že nevydržal vykonávať túto prácu, lebo nie je zvyknutý na ťažkú robotu. Po tom, ako mu exekútor z účtu v exekučnom konaní zrazil sumu 8.600,00 eur, bol navrhovateľ práceneschopný, bez nároku na nemocenské, keďže bol vedený ako nezamestnaný a poberal dávku v nezamestnanosti. Z toho dôvodu ani nemal povinnosť podať za rok 2018 daňové priznanie. Uviedol, že vlastní 2-izbový byt v V., ktorý prenajíma, nevedel však uviesť odkedy, pričom uviedol, že za rok 2018 mal príjem z prenájmu nehnuteľnosti v sume 1.800,00 eur. Povinný v súčasnosti byt prenajíma za 150,00 eur mesačne, býva u svojej matky, ktorej na bývanie neprispieva, má priateľku, s ktorou nevedú spoločnú domácnosť. Svoje pravidelné mesačné náklady povinný v tomto konaní špecifikoval nasledovne : hypotéka na byt (ktorý prenajíma) v sume 292,00 eur/ mesačne + energie v byte, čo spolu s hypotékou predstavuje mesačné náklady na tento byt v sume 420,00 eur/mesačne. Vlastní osobné motorové vozidlo Škoda, rok výroby 2013, nemá žiadne úspory, nakoľko z úspor na účte v banke cca 12.000,00 eur mu exekútor na základe exekučného príkazu zrazil sumu 8.600,00 eur a zvyšné peniaze minul na dovolenky, pretože sa rozhodol zbytok peňazí si užiť, nechcel, aby mu ich vzala exekútor. Nevedel uviesť v akej výške má svoje mesačné výdavky. Uviedol, že v lete 2018 bol tri krát na dovolenke v Chorvátsku a raz išiel do Maďarska. Na jednej z dovolení v Chorvátsku bola aj maloletá dcéra L., na výživu ktorej prispieva 30,00 eur mesačne a kupuje jej aj darčeky, napr. dvoje kopačky, sladkosti, viac si nepamätá. Povinný poukazoval na to, že má dlhy u známych, ktorí mu pomáhajú, rovnako ako jeho priateľka. Ďalej uviedol, že od novembra 2018 začal podnikat' v kurze defenzívnej jazdy, so zameraním na nákladné autá, ale aj osobné vozidlá, do reklamy investoval 50,00 eur. Za rok 2018 a 2019 nemal z podnikania žiadny príjem. Potvrdil, že má vedomosť o tom, že v Bratislave hľadajú vodičov mestskej hromadnej dopravy, avšak uviedol, že nebude robiť otroka za smiešne peniaze, pretože nemôže robiť čokoľvek.

13. Z výpovede matky oprávnenej v uvedenom konaní (sp. zn. 37P/8/2018) vyplynulo, že nesúhlasí s návrhom otca na zníženie výživného, poukazujúc na to, že povinný otec má dostatok prostriedkov na platenie výživného vo výške stanovenej súdom, nakoľko je taxikárom registrovaným v aplikácii Taxify (teraz Bolt), pričom od 01/2018 pracuje ako taxikár načierno, má byť v V. ktorý prenajíma a dostával aj podporu z Anglicka. Matka plnoletej H. má okrem nej ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej L., nar. XX.XX.XXXX, sestre oprávnenej, ktorá podľa potvrdenia ZŠ v R. bola v školskom roku 2017/2018 žiačkou piatej triedy tejto základnej školy. Spolu s deťmi - mal. L., plnl. H. a plnl. F., bývajú v rodinnom dome v R., ktorého je matka podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie R. výlučnou vlastníčkou, spolu s pozemkami, nehnuteľnosti nadobudla darom v roku XXXX a právo doživotného bývania a užívania týchto nehnuteľností má p. W. G.. Matka oprávnenej má dosiahnuté stredoškolské vzdelanie s maturitou v ekonomickom odbore. Matka zabezpečuje starostlivosť o deti, uhrádza výdavky na bývanie, stravu, náklady maloletej L. na obedy v škole 20,00 až 25,00 eur mesačne, ZRPŠ 25,00 eur ročne, školské potreby cca 80,00 eur ročne, náklady na krúžok - futbal, ošetrovanie u zubára za vyrazený zub v sume 60,00 eur, za zubný strojček cca 200,00 eur, výdavky na stravu, oblečenie, obuv a hygienu maloletej. Hodiny jazdy na koni po 10,00 eur/hod. hradí syn F.. Plnoletá dcéra H., ktorá študuje na vysokej škole, poberá štipendiu vo výške 180,00 eur mesačne, z ktorého si hradí náklady na školu. Matke finančne pomáhajú jej sestry, mesačne cca 30,00 až 50,00 eur, alebo urobia nákup a na bývanie prispieva sumou 100,00 eur mesačne syn F.. Matka má príjem zo zamestnania a poberala nemocenské. Nepodniká, nemá majetkovú účasť v žiadnej spoločnosti, nevlastní iné nehnuteľnosti, okrem rodinného domu a pozemkov v R., ani osobné motorové vozidlo. Na dovolenky s deťmi nechodí. Z titulu dlhu na výživnom matke exekútor poukázal sumu 3.700,00 eur. Z potvrdenia TESCO STORES SR, a. s. o príjme svedkyne (matky) zo dňa 03.04.2018, zo dňa 14.01.2019 a zo dňa 08.03.2019 vyplývalo, že jej priemerný čistý mesačný príjem v tejto spoločnosti, kde pracuje od 02.11.2016 bol za obdobie od 01/2017 do 10/2017 vo výške 179,72 eur a bola jej vyplatená náhrada príjmu v celkovej výške 115,90 eur. V roku 2018 mala priemerný čistý mesačný príjem 226,19 eur a bola jej vyplatená náhrada príjmu vo výške 128 eur. V 01/2019 mala čistý príjem vo výške 113,88 eur a nemocenské vo výške 18 eur a vo 02/2019 mala čistý príjem 360,83 eur. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne o nemocenských dávkach zo dňa 15.01.2019 mala svedkyňa za obdobie od 03/2018 do 12/2018 vyplatené nemocenské spolu vo výške 975,90 eur. Predložené doklady o príjme svedkyne boli zhodné s vykázanými vymeriavaciami základmi podľa lustrácie matky v Sociálnej poisťovni, kde je vedená ako zamestnanec TESCO STORES SR, a. s..

14. Navrhovateľ na pojednávaní pred súdom (21.05.2019) ďalej k veci uviedol, že nemá žiaden príjem, nepodarilo sa mu doteraz zamestnať. Z Anglicka, kde posledných 8 rokov robil vodiča nákladného vozidla sa vrátil, pretože tam už nezvládal život a peniaze nie sú všetko. Po návrate z Anglicka sa však nezamestnal a mal v úmysle žiť z podpory v nezamestnanosti, na ktorú mal nárok pol roka v sume 900 euro mesačne a túto aj dostal, pretože ak by sa zamestnal, prišiel by o túto podporu a toľko by určite nikde nezarobil. Preto sa nahlásil do evidencie nezamestnaných na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny a najskôr bol 4 mesiace bez príjmu, avšak získať prácu sa ani nepokúsil, pretože tu na Slovensku to nefunguje a potom mu zase exekútor ukradol z účtu peniaze. Uviedol, že je vyučený murár ale túto prácu nikdy nerobil a ani nemieni, pretože je to ťažká robota, avšak bol na pohovore v TESCO, v jednej talianskej firme, podal rôzne žiadosti o prijatie do pracovného pomeru a od 01.11.2018 mu bolo vydané živnostenské oprávnenie na výkon činnosti - školenie vodičov, poradenská činnosť pre oblasť nákladnej dopravy, technika jazdy, úspora a pod.. V spoločnosti TESCO ide o prácu na malých dodávkach, o ktorú má záujem najmä kvôli zdraviu, pretože lekárka mu odporučila kvôli zvýšenému cholesterolu a ochabnutému svalstvu a iným civilizačným problémom manuálnu prácu, pretože má málo pohybu. Ďalej navrhovateľ uviedol, že počas tohto obdobia si zamestnanie napokon nenašiel, pretože všade za prácu dostane maximálne 600 euro a peniaze nad túto sumu mu ponúkajú iba „na čierno“, pretože štát podporuje takúto politiku. Tiež uviedol, že za týchto okolností sa teda radšej zamestná za 500 euro mesačne a podľa toho mu bude určená aj vyživovacia povinnosť, pričom je tiež otáznou či v práci vydrží v skúšobnej dobe, pretože je to trošku aj namáhavá robota. Navrhovateľ tiež tvrdil, že od doby, kedy mu prestala byť vyplácaná podpora, žil z pôžičiek priateľov, avšak nevedel uviesť koľko si požičal, ale približne tak 200 až 300 euro mesačne. Odpoveď navrhovateľa, prečo sa nezamestnal aspoň za tých 600 euro mesačne bola, že mal depresie z toho, že mu exekútor z účtu zobral 9.000 euro, pričom potvrdil, že to bolo z titulu neplatenia výživného, avšak väčšiu časť tvorili nezákonné trovy exekútora, ktoré si podľa navrhovateľa vyúčtoval vyššie ako sú zákonom povolené. Ohľadom zdravotného stavu navrhovateľ tvrdil, že absolvuje rôzne vyšetrenia, avšak nejde o také posúdenie zdravotného stavu a ani zistený dôvod, pre ktorý by nemohol pracovať s tým, že práceneschopný bol v období nezamestnanosti kedy poberal podporu a preto nepoberal nemocenské dávky. Navrhovateľ uviedol aj to, že chcel aby

plnoletá dcéra prišla bývať do 2 izbového bytu navrhovateľa na adrese Q. XX v V., čím by jej pomohol a zároveň by mu bola povinná platiť výživné bývalá manželka, čo však plnoletá dcéra odmietla. Zároveň však potvrdil, že ani on v svojom byte na adrese Q. XX v V. nebýva, ale žije v dome u svojej matky na adrese T. XX, V.. Svoj byt prenajíma, čo však nie je stály prenájom, len tak na pol roka a pod.. Odmietol možnosť, že by byt predal kvôli svojim finančným problémom, pretože ich považuje len za prechodné, nemôže byť bezdomovec a prispôbovať si životnú úroveň tomu, že len aktuálne nemá príjem, nakoľko očakáva úspešný výsledok sporu, z ktorého dostane 5.000 eur, z čoho vyplatí svoje dlhy a dostane sa aj na svoju pôvodnú životnú úroveň. Odmietol tiež uviesť svoj príjem z nájmu bytu s odôvodnením, že tieto peniaze potrebuje pre vlastnú potrebu na úhradu rôznych výdavkov. Navrhovateľ k svojim aktuálnym majetkovým pomerom uviedol, že na byt na Q. XX v V. si vzal v roku 2016 hypotéku, ktorú bude splácať 15 rokov a okrem tohto bytu iné nehnuteľnosti nevlastní. Je vlastníkom motorového vozidla Škoda Roomster, ktoré ako nové kúpil v roku 2013. Nemá žiadne úspory, vklady ani investície a v súčasnosti má iba dlhy cca 4.000 eur. Okrem vyživovacej povinnosti na plnoletú H. (oprávnená), má navrhovateľ z bývalého manželstva vyživovaciu povinnosť ešte na mal. L., voči ktorému podal z rovnakých dôvodov návrh o zníženie výživného na maloletú (sp. zn. 37P/8/2018). Uviedol, že je schopný uhrádzať na plnoletú H. výživné max. 30 euro, najmä preto, že má výdavky s bytom, ktorý už nechce ďalej prenajímať, ale chce aby sa do bytu nasťahovali obe dcéry - plnoletá H. aj maloletá L. a potom by už nemusel behať po súdoch, nemusel by sa starať, začala by výživné platiť bývalá manželka a navrhovateľ by mal radosť zo života a začal by aj chodiť do roboty. K doterajšej vyživovacej povinnosti navrhovateľ uviedol, že výživné 250 eur na plnoletú dcéru H. a v sume 200 eur na maloletú L., uhradil do februára alebo marca 2018 a od tejto doby začal na každú dcéru platiť výživné v minimálnom rozsahu 30 eur mesačne, tzn. spolu 60 € mesačne a to podľa toho, ako mal peniaze, najskôr 2 krát z účtu a potom poštovou poukážkou, pretože čakal, že peniaze ktoré mu stiahli z účtu dostane späť. Na ďalšom pojednávaní, na ktoré bolo predchádzajúce odročené za účelom predloženia dôkazov na preukázanie osobných a majetkových pomerov účastníkov a sporných tvrdení, navrhovateľ tvrdil, že bývalá manželka u exekútora mala zariadiť, aby mu zadržali vodičský preukaz, aby mu zabránila nastúpiť na prácu vodiča v TESCO, o ktorú mal záujem, rovnako nemôže robiť ani vodiča MHD a nakoľko chce robiť len prácu vodiča, nedokáže sa zamestnať. Zároveň na otázku súdu prečo sa ako vodič nezamestnal už dávnejšie, ale tento záujem deklaruje až po odobratí vodičského preukazu uviedol, že v tom čase podnikal v oblasti vyučovania vodičov, avšak mu to nešlo, lebo o takúto výučbu nebol záujem a tiež chcel robiť aj taxikára ale tým sa nedá užiť. Požadované listiny - živnostenský list a pod. navrhovateľ nepredložil s odôvodnením, že si to nepoznačil a zabudol. Navrhovateľ neskôr potrebné doklady predložil a uviedol, že mu bol v priebehu konania vodičský preukaz vrátený a od 27.01.2020 sa zamestnal na dobu neurčitú s príjmom 700 eur mesačne. Tiež uviedol, že na neho oprávnená a bývalá manželka podali pre neplatenie výživného trestné oznámenie, na základe ktorého bolo voči nemu vznesené obvinenie, voči ktorému podal navrhovateľ dňa 20.01.2020 sťažnosť. Navrhovateľ k vyjadreniam plnoletej dcéry uviedol, že spomínané dovolenky absolvoval pretože mal depresie z toho, že mu exekútor strhol peniaze z účtu a povedal si, že všetko čo má si užije, aby mu exekútor nemal čo vziať. Namietal ako nepravdivé tvrdenia dcéry, že sa nestaral, pretože vždy spravil nákup všetkým trom deťom, napríklad keď je u neho menšia dcéra (L.), vždy jej kúpi nejaké potraviny, najmä maškrtky a ovocie. Oblečenie ani jedna z dcér odo neho nechce aj keď im ponúkal, aby si niečo vybrali a ako uviedla, volal ju aj na dovolenku chcel dcéru zobrať ale nikdy nechcela ísť. Potvrdil, že vlastní veľkú motorku KAVASAKI 700, rok výroby 1984, ktorú si doniesol z Anglicka, je to veterán a rovnako aj motorkárske oblečenie má z Anglicka, 10 ročné a je to navrhovateľove hobby. Rovnako potvrdil, že robil taxikára a má na to aj živnosť, pretože bez aplikácie TAXIFY (Bolt) by nič nezarobil a aj aplikácia ho okráda. Odmena - tržbu z tejto živnosti navrhovateľ vyčíslil na približne 300 - 400 € mesačne, avšak po odpočítaní nákladov na palivo a údržbu auta, sa mu to vôbec neoplatilo a preto sa chce zamestnať. Navrhovateľ neskôr, v rámci záverečnej reči, k veci uviedol nové podstatné tvrdenia ohľadom osobných pomerov oprávnenej a to, že sa od bývalej manželky a matky oprávnenej dozvedel, že plnoletá dcéra si zarába prostredníctvom eskortných služieb, robí spoločničku a poskytuje na byte sexuálne služby, ponúka sa cez sociálne siete, instagram a z tejto činnosti má na svojom účte nasporené cca 15.000 až 20.000 eur. Podľa vedomostí povinného oprávnená nenávidí oboch rodičov, požíva drogy, vyjadruje sa, že so svojim telom a životom si môže robiť čo chce a ani riadne neštuduje. Z toho dôvodu navrhol za účelom objasnenia týchto okolností vykonať ďalšie dokazovanie preverení účtov oprávnenej dcéry, vyšetrením na prítomnosť drogy v tele a vylúčením matky oprávnenej, ktorá o tom vie najviac povedať. Navrhovateľ tvrdil, že podľa vyjadrenia bývalej manželky plnoletá nepočúva jej námietky a výčitky, robí si čo chce, pričom jej pod posteľou mala nájsť 1.000 až 2.000 euro, tiež rôzne dôkazy o spomínanej činnosti a fotky z instagramu má mať stiahnuté syn v počítači. Plnoletá dcéra mala byť prichytená matkou, bratom a švagrinou (sestra bývalej

manželky) na byte niekde v L., alebo v N., kde mala poskytovať tantrickú masáž, ale v podstate malo ísť o poskytovanie sexuálnych služieb.

15. Na preukázanie svojich ďalších tvrdení navrhovateľ v priebehu konania predložil ďalšie listinné dôkazy a to : listy povinného z 02.06.2019, z 24.09.2019 a z 10.07.2019 adresované exekútorke G.. R. EU R., potvrdenie o zamestnaní z XX.XX.XXXX od BÁRDI AUTO Slovakia s.r.o., H., rozhodnutie OU Trnava odbor cestnej dopravy z 08.04.2019, exekučný príkaz EX Y z 03.09.2019, potvrdenie o vyplatených dávkach v nezamestnanosti zo SP pobočka Trnava z 21.08.2018, odvolanie vo veci vedenej na OS Trnava sp. zn. 17C/19/2018 z 30.07.2019 a odvolanie proti rozsudku OS BA III z 04.04.2019, sp. zn. 37P 8/2018-57.

16. Plnoletá oprávnená dcéra navrhovateľa pred súdom uviedla, že s návrhom nesúhlasí a navrhovaná suma výživného 30 euro mesačne je taká nízka, že sa z toho nedá mesačne ani najesť. Poukázala na to, že navrhovateľ dlhodobo a svojvoľne nerešpektuje súdne rozhodnutie, neplatí výživné jej ani mal. sestre a až na základe exekúcie na zročné výživné, začal od februára 2018 platiť výživné a to iba v sume 30 eur, pričom okrem tejto sumy výživného, nehradí žiadne ďalšie výdavky oprávnenej. Uviedla, že navrhovateľ sa dlhodobo vyhýba svojej vyživovacej povinnosti a to aj keď mal slušný príjem a navyše dostával v Anglicku rodinné prídavky cca 100 eur na jedno dieťa, ktoré si ponechal a nevynaložil ich na potreby pre deti. Aby sa navrhovateľ vyhol plateniu vrátil sa na Slovensko a je vedený v evidencii nezamestnaných s podporou cca 1.000 eur, pričom sa chodí dcére vyhrážať, že už nič nebude platiť a týmto ju deptá aj v čase skúšok. Oprávnená sa stále musí domáhať už raz súdom priznaného výživného a chodiť po súdoch.

Svoje bežné nevyhnutné výdavky oprávnená špecifikovala a zdokladovala nasledovne: na stravu sumu 45 € mesačne; na cestovné 55 € mesačne; členstvo v knižnici 2 x 8 € ročne; náklady na 3 až 4 kusy tonera 60 € až 80 € ročne; hygienické potreby 15 € až 20 € mesačne; na bežné lieky 20 € ročne. sume 120€ + 20€, na hygienické potreby 20€, krúžky 20€, oblečenie 15€ a školské pomôcky 5€. V mesiaci január 2018 jej vznikli aj mimoriadne jednorazové výdavky, a to náklady na ošetrovanie zubov dňa 06.02.2018 spolu v sume 63 eur a v súvislosti s bývaním, náklady na opravu plynového kotla spolu v sume 360 eur. Následne oprávnená upresnila mesačné výdavky spolu v sume 264 euro/mesačne, ktoré predstavujú bežné mesačné výdavky na domácnosť v sume 59 eur, 140 eur na stravu doma a v škole, 60 eur na hygienické potreby, oblečenie, krúžky a školské pomôcky 5€. Okrem toho uviedla, že jej vznikli v akademickom roku 2019/2020 aj jednorazové výdavky na štúdium, a to : 60 € za prihlášku na magisterské štúdium a 171 eur na učebnice.

Ohľadom svojich aktuálnych pomerov oprávnená uviedla, že v súčasnosti pokračuje v štúdiu na trojročnom dennom magisterskom štúdiu na Pedagogickej fakulte UK v Bratislave, keď predtým v roku 2018 ukončila na rovnakej fakulte bakalárske denné štúdium odovzdaním bakalárskej práce a zložením skúšky. Popri štúdiu sa snaží získať príjem doučovaním angličtiny a slovenčiny detí 2 až 4 krát do mesiaca za 4 euro na hodinu a cez školské prázdniny (07-08/2018) si zarábala ako brigádnicka na základe dohody v hotely Old City na Michalskej v Bratislave za odmenu 450 eur mesačne. Oprávnená uviedla, že vreckové nemá a vždy keď potrebuje peniaze tak si vypýta od mamy alebo od matkovej sestry. Ide o peniaze na úhrady jej mesačných nákladov na cestovné (20 - 25 €/mesačne na kombinovanú dopravu vlak/autobus + 36 € na trojmesačný lístok na MHD) a na nákup učebníc (spolu cca 50 - 60 € v 09/2018). Uviedla, že stravuje iba doma u mamy a nikde inde si stravu nekupuje, oblečenie si kupuje zo zárobku z brigády cez prázdniny. Z výživného od otca mama uhradza náklady na živobytie, pričom mama od 01/2018 pracuje ako predavačka v TESCO s príjmom cca 400 €/mesačne a okrem príjmu z práce nemá žiadny iný príjem. Oprávnená sa zúčastňuje mimoškolských aktivít len tých, ktoré nie sú platené a absolvovala iba dovolenku v Prahe na 3 dni v zime 2018 s priateľom, ktorý jej ju aj zaplatil. Ďalej oprávnená dcéra k majetkovým pomerom navrhovateľa uviedla, že od brata F., ktorý je už plnoletý má informáciu, že navrhovateľ prenajíma byt na Q. v V. za minimálne 300 euro mesačne a tiež neverí, že je absolútne bez príjmu a že nepracuje, pretože robí taxikára cez aplikáciu Bolt (predtým TAXIFY), nakoľko pár krát viezol aj ju a tieto príjmy súdu nepriznal a ani neobjasnil. Uviedla, že okrem motorového vozidla navrhovateľ vlastní aj motorku a motorkárske oblečenie a v lete 2018 bol otec na troch dovolenkách v Chorvátsku, v Maďarsku, pričom aj ju na jednu z týchto dovolení volal. Oprávnená dcéra poukázala na špekulatívne konanie navrhovateľa, ktorý si po tom, čo mu exekútorka strhla z účtu sumu na úhradu výživného, zrušil účty na Slovensku a zriadil si účet v Rakúsku, ako aj to, že chce prepísať svoje auto na matku a má plány stavať s priateľkou dom. Nenamietala doklady predložené navrhovateľom, avšak poukázala na to, že spomínaný hypoúver na byt navrhovateľa v podstate splácajú nájomníci, ktorým byt prenajíma, nakoľko navrhovateľ žije so svojou priateľkou v Nitre. K tvrdeniam otca o tom, že si privyrába

poskytovaním sexuálnych služieb oprávnená uviedla, že ich považuje za absurdné a aj keď vie, že je schopný si čokoľvek na ňu navymýšľať, aby nemusel platiť výživné, odmietla ako nepravdivé tvrdenia navrhovateľa o tom, že poskytuje sexuálne služby a aj tie, že chodí po nociach, čo možno aj dokázať. Uviedla, že fotky na sociálnych sieťach má s priateľom a ak by dávala nevhodné fotky ako to tvrdí navrhovateľ, videli by to aj jej priatelia. Rovnako sú lživé tvrdenia o tom, že by drogovala a uviedla, v živote žiadne drogy neužívala a aj alkohol pije len príležitostne, maximálne na oslavách a aj medzi kamarátmi je známe, že nepije. Rovnako namietala ako lživé tvrdenia o tom, že neštuduje, nakoľko opak preukazujú aj predložené potvrdenia školy. Napokon oprávnená odmietla ako nepravdivé aj tvrdenia navrhovateľa o tom, že disponuje peniazmi na účte, pretože má iba účet v mBanke, na ktorom nemá žiadne úspory a v Tatra banke, na ktorom má úspory spolu asi 1.000 euro.

17. Na preukázanie svojich tvrdení oprávnená dcéra v priebehu konania predložila ďalšie listinné dôkazy a to : Diplom z 22.08.2018 o získaní titulu Bc., Potvrdenie príjmov zo závislej činnosti matky oprávnenej za obdobie od 09/2018 do 08/2019 spolu vo výške 1 884,66 € v čistom vyjadrení s poznámkou, že menovaná je PN od 16.05.2019 a má vyplatené nemocenské dávky a Potvrdenie o zamestnaní v GASTRO & BUILDING SK s.r.o. z 30.09.2019.

18. Z výsluchu svedkyne H. G., nar. XXXX, matky oprávnenej a bývalej manželky navrhovateľa vyplývalo, že sa asi pred dvomi mesiacmi posťažovala na rôzne problémy s deťmi bývalému manželovi ako ich otcovi, tzn. vrátane plnoletej dcéry H.. Ohľadom dcéry H. už predtým hovorila s najstarším synom F. o svojich obavách, ktoré pramenili z toho, že dcéra bola pár krát na dovolenke a nepovedala jej ako svojej matke s kým a ani jej doposiaľ nepredstavila žiadnu jej známosť. Uviedla, že dcéra H. občas odíde do Bratislavy a ona nevie s kým sa presne stretáva a z obavy o dcéru preto zauvažovala, či náhodou nerobí nejaké zlé veci, napríklad či nerobí za peniaze spoločničku na dovolenke nejakým mužom a tak podobne. Syn F. jej navyše na internete ukázal nejaké fotky na ktorých bolo odzadu dievča v body a podobalo sa na dcéru H. a preto so synom uvažovali, že to je ona. Zároveň však skonštatovala, pre takéto úvahy a podozrenia nemá žiadne dôvody a ani dôkazy a vyplývajú len z jej strachu o dcéru. Vypovedala, že si nevšimla u dcéry ani drahšie oblečenie, doplnky prípadne drobnosti vyššej hodnoty ako si v skutočnosti môže dovoliť, práve naopak dcéra nosí lacnejšie oblečenie, doplnky aj bižutériu a svedkyňa nemá vedomosť o žiadnych veciach neprimeranej hodnoty alebo vyššej finančnej hotovosti. O týchto svojich materských obavách navrhovateľovi hovorila ako bývalému manželovi preto, že sa nikdy poriadne o deti nestaral, keďže bol dlho v zahraničí a chcela, aby tiež zasiahol ako otec a dohovoriť dcére, najmä preto, že svedkyňa nepovedala s kým ide na dovolenku a odkiaľ má na to peniaze. Pritom svedkyňa potvrdila, že jej dcéra na jej otázky povedala, že jej dovolenku zaplatil frajer, avšak dcéra svedkyňa nepredstavila, nepovedala ani jeho meno ani neukázala jeho fotku. Uviedla, že dcéra H. prichádza domov o cca 20.00-21.00 hod. a odmietla tvrdenie, že ba chodila neskoro v noci domov. Rovnako odmietla, že by dcéra H. často alebo vo vyššej miere požívala alkohol, fajčila alebo brala drogy s tým, že žiadne z detí, tzn. vrátane H. nepijú, nefajčia a ani neberú drogy. Konkrétne svedkyňa vypovedala, že hovorila s dcérou aj v prítomnosti syna F. o týchto svojich obavách a podozreniach a tiež fotkách na internete, ktoré keď ukázala dcére táto vylúčila, že sú to je fotky, pričom svedkyňa uznala, že to nemusela byť ona. Následne mala s dcérou aj dlhý rozhovor, kde jej vyčítala, že jej nepredstavila frajera tak, pretože sama bola vychovaná k tomu, že takúto vec by mali rodičia vedieť a aj o koho ide. Avšak dcéra je opačného názoru a myslí si, že je to len jej súkromná vec a nemusí každého frajera predstavovať rodičom. Dcéra svedkyňa v rozhovore vysvetlila, že nič také, z čoho ju podozrieva nerobí a tiež, že nie je na spomínaných fotkách. V tej súvislosti svedkyňa objasnila informácie o tom, že by dcéra mala poskytovať nejaké služby na byte v byte v L. H., pričom uviedla, že išlo o adresu, ktorá bola uvedená pri spomínaných fotkách na internete, kam to išla aj so synom preveriť, avšak dcéru tam nevideli, v tomto byte ani neboli, len to obišli dookola a odišli preč. Svedkyňa uviedla, že tvrdenia navrhovateľa o tom, že našla u dcéry H. pod posteľou finančnú hotovosť 1.000 až 2.000 €, ako aj tvrdenia, že takúto informáciu dala navrhovateľovi svedkyňa výslovne odmietla ako nepravdivé. Ohľadom účtov plnoletej dcéry svedkyňa uviedla, že dcéra má účet, pričom jej volala, aby nadiktovala dcére číslo jej účtu, pretože chcela kamarátkam, ktoré jej niečo zaplatili na dovolenke, tieto peniaze vrátiť. Svedkyňa ďalej potvrdila, že dcéra chodila doučovať angličtinu a privyrábala si na brigádach, avšak v súčasnosti sa predovšetkým učí a pripravuje na štátnice v januári 2021. Svedkyňa napokon vypovedala ohľadom pomerov navrhovateľa, o ktorých má informáciu od staršieho syna F. a to, že navrhovateľ má slušný príjem, nakoľko robí taxikára pre Uber a Bolt, okrem toho má príjem z prenájmu dvojizbového bytu a pracoval na stanici technickej kontroly v V.. Napriek tomu od roku 2018 riadne neplatí súdom stanovené

výživné na maloletú L. a plnoletú H. a svedkyňa ako matka bola nútená si požičiavať od rodiny aby užívala seba a deti.

19. Z predložených dokladov a vylučku navrhovateľa na pojednávaní súd zistil aktuálne pomery povinného navrhovateľa, ktoré sú nasledovné.

20. Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava z 21.08.2018 a oznámenia z 05.01.2018, bol navrhovateľ vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 02.01.2018, pričom evidencia ku dňu vydania potvrdenia trvala.

21. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 21.08.2018 o vyplatených dávkach v nezamestnanosti vyplývalo, že navrhovateľ mal v období od 02.01.2018 do 01.07.2018 vyplatené dávky spolu v sume 5.427,40 eur (tzn. priemerne 905 eur/mesačne), z ktorých mu boli vykonané exekučné zrážky spolu v sume 270,00 eur. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 21.08.2018 o vyplatených nemocenských dávkach vyplývalo, že mu k 21.08.2018 neboli vyplatené žiadne nemocenské dávky.

22. Podľa čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vedeného pre katastrálne územie V. je navrhovateľ výlučným vlastníkom bytu č. XX/X.posch. bytového domu postaveného na parc. č. XXXX, Q. č. XX/X s príslušenstvom, ktorý nadobudol kúpou v roku XXXX (vklad XXXX/XX).

23. Z oznámenia Wüstenrot stavebnej sporiteľne, a.s. zo dňa 21.03.2016 a trvalého príkazu vyplývalo, že navrhovateľ s účinnosťou od 01.04.2016 má poukazovať mesačne sumu 292,60 eur v prospech účtu k zmluve o stavebnom sporení.

24. Výpisom z účtu za obdobie od 30.04. do 25.05.2018 a predpisom mesačnej zálohovej platby za užívanie bytu od 01.01.2018 navrhovateľ preukazoval svoje mesačné výdavky a to mesačnú zálohovú úhradu za užívanie bytu 70,20 eur v prospech Bytového družstva Trnava, platbu za elektrinu 30,00 eur v prospech Západoslovenskej energetike a úhrady výživného maloletej L. v sume 41 eur a plnoletej H. 30 eur.

25. Z predložených lekárskeho nálezov, správ, potvrdení a výpovede navrhovateľa vyplývalo, že navrhovateľ bol dňa 11.09.2018 na psychiatrickom vyšetrení, kde uviedol, že sa od mája 2018, kedy mu bez predbežného informovania exekútor nezákonne zrazil z účtu 9.000,00 eur, sa cíti zle, chytila ho taká bezmocnosť až uvažoval o samovražde, čo si nakoniec rozmyslel, spí prerušovane, často pociťuje veľké napätie ale myšlienky na samovraždu už nemá; uviedol, že sa domáha pravdy cez rôzne štátne inštitúcie a políciu, ale nevie sa domôcť pravdy. Zo záveru psychiatrického vyšetrenia vyplýva, že u navrhovateľa, ktorý je orientovaný, bez porúch vnímania, afektívne labilný, ,, ,, je v popredí reakcia na stres, pocity bezmocnosti, ,, s doporúčením práceneschopnosti, vychádzky neobmedzené, liečba (tabletky). Podľa potvrdenia lekára bol v tejto súvislosti navrhovateľ práceneschopný od 25.05. do 13.09.2018.

26. Z potvrdenia o zamestnaní vystavenom spoločnosťou BÁRDI AUTO SLOVAKIA s.r.o., Šamorín vyplývalo, že navrhovateľ bol v uvedenej spoločnosti zamestnaný ako predajca v období od 26.08.2019 do 17.09.2019 a tento pracovný pomer skončil bez nároku na odstupné podľa § 76a Zákonníka práce.

27. Z pracovnej zmluvy uzatvorenej navrhovateľom a spoločnosťou DELIFE, s.r.o., Senec vyplývalo, že navrhovateľ sa od 27.01.2020 zamestnal na dobu neurčitú, bez skúšobnej doby s dohodnutou mesačnou mzdou 700 eur, ako technik technickej a emisnej kontroly so záväzkom odpracovania 5 rokov, z dôvodu vynaloženia nákladov zamestnávateľa na vyškolenie navrhovateľa pre dojednaný druh práce.

28. Rozhodnutím Okresného úradu Trnava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 08.04.2019, číslo OU-TT-OCDPK-2019/015548 bola navrhovateľovi udelená koncesia na prevádzkovanie taxislužby s počtom vozidiel 1 pre vozidlo EČV F ev.č. XXX s platnosťou na 10 rokov.

29. Podľa Osvedčenia o živnostenskom oprávnení Okresného úradu Trnava, odbor živnostenského podnikania zo dňa 24.09.2018, č. živn. registra OU-TT-O.-XXXX/XXXXXX-X bol navrhovateľ oprávnený od 01.11.2018 na vykonávanie živnosti v predmete podnikania: 1. Činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov, 2. Poskytovanie služby vedenia cudzieho motorového vozidla, 3. Kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným

prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod) a 4. Sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, služieb a výroby.

30. Podľa exekučného príkazu z 03.09.2019, EX EX 146/2015-64 bola nariadená exekúcia zrážkami z 2/3-ín zo mzdy navrhovateľa u zamestnávateľa BÁRDI AUTO SLOVAKIA s.r.o. Šamorín na vymoženie pohľadávky 3.368,72 eur na zročnom výživnom a bežnom výživnom vo výške 450 eur/mesačne v prospech oprávnených mal. L. a pln. H. G. podľa rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 51P/2/2014 z 09.05.2015. Navrhovateľ predložil listinu z 24.09.2019, podľa ktorej žiadal zastavenie predmetnej exekúcie, odvolávajúc sa na to, že keďže od januára 2018 vedie stále spory o zníženie výživného a výživné bolo vyplatené už v roku 2015 a v apríli mu exekútor už strhol z účtu 8.600 eur, nie je dlžníkom, pretože už oznámil, že nedokáže výživné splácať.

31. Podľa predloženého daňového priznania k dani z príjmov fyzických osôb a potvrdenia o jeho podaní súd zistil, že navrhovateľ zo živnosti priznal za rok 2019 príjem (vypočítaný základ dane) v sume 1.335,61 eur bez daňovej povinnosti.

32. Celkové mesačné výdavky povinného, ktoré mal súd za preukázané predloženými dokladmi, potom predstavujú sumu cca 506 euro/mesačne a pozostávajú z nákladov na splátku hypotéky v sume 292,60 eur, na bývanie v sume 70,20 eur, úhrady za energie, fond opráv v sume 63 eur, mob. telefón v sume 20 eur a výdavkov na benzín v sume 60 euro.

33. Oprávnená plnoletá dcéra v priebehu konania v písomných vyjadreniach podľa predložených dokladov vyčíslila v roku 2018 svoje nevyhnutné mesačné náklady spolu v sume 264 euro/mesačne, ktoré mal súd za preukázané nasledovne: bežné mesačné výdavky na domácnosť vyčíslila spolu v sume 59 eur (pozostávajúce z nákladov na elektriku 50€ + plyn 70€ + internet+telefón 21€ + rozhlas +TV 5€ + odpad, voda, domová daň 30 € =176 eur : 3 osoby v domácnosti) a ďalšie mesačné náklady na stravu doma a obedy v škole v sume 120€ + 20€, na hygienické potreby 20€, krúžky 20€, oblečenie 15€ a školské pomôcky 5€. Ďalej v roku 2019 doplnila svoje mesačné náklady na cestovné 55 € a ročné náklady na bežné lieky 20 €, členstvo v knižnici 16 € ročne a náklady na 3 až 4 kusy tonera 60 € až 80 € ročne = 8€ až 10 € mesačne (tzn. spolu 96€ až 116€ ročne : 12). Okrem toho oprávnená uviedla, že v mesiaci január 2018 vznikli mimoriadne jednorazové výdavky v súvislosti s bývaním a to náklady na opravu plynového kotla spolu v sume 360 eur a náklady na ošetrovanie zubov dňa 06.02.2018 spolu v sume 63 eur. V akademickom roku 2019/2020 mala oprávnená jednorazové výdavky na štúdium, a to : 60 eur za prihlášku na magisterské štúdium a 171 eur na učebnice.

34. Z potvrdenia o návšteve školy, z potvrdenia o ukončení štúdia, z potvrdenia o zápise, výpisu výsledkov štúdia a predloženého Diplomu Pedagogickej fakulty UK v Bratislave vyplývalo, že oprávnená pln. dcéra navrhovateľa H., absolvovala bakalárske štúdium v zvolenom študijnom programe a po jeho úspešnom absolvovaní jej bol k 22.08.2018 udelený akademický titul „bakalár“. V štúdiu na vysokej škole v tomto odbore bezprostredne pokračovala aj denným magisterským štúdiom, pričom v akademickom roku 2020/2021 bola študentkou 3. roku denného magisterského štúdia, ktoré trvá od 01.09.2021 do 30.06.2021. Oprávnená plnoletá dcéra predložila potvrdenia o výsledkoch štúdia za roky 2018 až 2020, podľa ktorých v akademickom roku 2018/2019 absolvovala skúšky z predmetov v riadnych termínoch a so študijným priemerom 1,69 a v rovnako tak v akademickom roku 2019/2020 so študijným priemerom 1,65. V akademickom roku 2020/2021 navštevuje oprávnená 3. rok denného magisterského štúdia Pedagogickej fakulty UK v Bratislave.

35. Z výpisu z účtu oprávnenej vedený v Tatra banke a. s. za obdobie od 03.01.2018 do 21.09.2020 mal súd preukázané, že k 21.09.2020 mala oprávnená na tomto účte debetný zostatok - 5,85 eur, pričom úhrady z účtu boli za celé uvedené obdobie zväčša v jednotkách eur a len sporadicky v desiatkach eur a len v ôsmich prípadoch boli vykonané úhrady, priemerne v sume cca 225 eur a priame vklady na tento účet boli priemerne v sumách od 180 eur alebo 220 eur mesačne a dňa 25.05.2018 v sume 1.000 eur, dňa 31.07.2018 v sume 980 eur a dňa 07.12.2018 v sume 360 eur.

36. Z predložených potvrdení o príjme matky oprávnenej, vystavených jej zamestnávateľom Tesco Stores SR, a. s. vyplývalo, že priemerný príjem čistý príjem svedkyne, ako matky oprávnenej plnoletej H., bol v roku 2017 v sume 179,72 eur netto; v roku 2018 v sume 226,19 eur netto a za obdobie 01-02/2019 v sume 237,36 eur netto (vrátane náhrady mzdy po dobu PN), pričom menovaná bola

v mesiacoch 02-04/2017, 06-07/2017, 09-12/2017, 02-03/2018, 09/2018, 10-12/2018, 06-08/2019 práceneschopná, pričom za rok 2018 jej boli vyplatené nemocenské dávky spolu v sume 975,90 eur.

37. Účastníci konania ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemali a súd nepovažoval za potrebné vykonať aj iné dôkazy (§ 36 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“) a preto podľa § 182 C.s.p. vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci vyhlásil rozsudok.

38. Podľa § 155 C.m.p., konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína na návrh.

39. Podľa § 157 C.m.p. rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

40. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd vychádzal z ustanovení Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v platnom znení.

41. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej len „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

42. Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

43. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

44. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

45. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

46. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

47. Pojem výživné zákon výslovne nedefinuje a z literatúry a súdnej praxe sa má za výživné, vo všeobecnosti, komplexné zabezpečovanie potrieb medzi subjektmi rodinnoprávneho vzťahu, pričom rozsah vyživovacích povinností je daný možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinného a odôvodnenými potrebami oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), vyjmúc vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletým deťom, kde je táto povinnosť zakotvená v minimálnom rozsahu 30% zo sumy životného minima, bez ohľadu na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinných rodičov dieťaťa (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine). Ide o pravidelne sa opakujúci finančný príspevok rodiča, určený ako podiel dieťaťa na životnej úrovni každého z rodičov, slúžiaci k uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa. Životná úroveň rodiča vyjadrená schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi toho ktorého rodiča je primárnym kritériom určenia výšky výživného na dieťa (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine), tzn. že príspevky rodičov na výživu dieťaťa sú rovnaké iba vtedy, ak ich životná úroveň je rovnaká. Vyživovacia povinnosť vo vzťahu k deťom vzniká narodením dieťaťa a zaťažuje oboch rodičov (otca a matku), bez ohľadu na to, či sa dieťa narodilo v manželstve alebo nie. Zánik vyživovacej povinnosti je spájaný s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, teda z vlastných zdrojov uspokojovať svoje relevantné náklady. Táto schopnosť najčastejšie priamo súvisí so schopnosťou dieťaťa profesijne sa uplatniť, tzn. získať prácu a tým aj základný zdroj príjmov, potrebných pre zabezpečenie životných potrieb a nadväzuje na predchádzajúcu prípravu, ktorou ja štúdium. Aj keď zákon o rodine nedefinuje, kedy

možno konštatovať, že dieťa je schopné sa samo živiť, práve pre širokú škálu možností, vo všeobecnosti je to najčastejšie doba bezprostredne po ukončení štúdia, ktorým sa dieťa sústavne pripravuje na svoje budúce povolanie. Potom k zrušeniu vyživovacej povinnosti rodičov dochádza v prípade plnoletého dieťaťa, keď zákonný dôvod - neschopnosť dieťaťa samo sa živiť, pomíne a iba na návrh (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). V prípade zrušenia výživného ku dňu, kedy pomíne zákonný dôvod pre jeho platenie, v prípade plnoletých detí, vzniká povinnosť vrátenia vyplateného výživného od zrušenia tejto povinnosti súdom.

48. Pokiaľ súd určil výživné, takéto rozhodnutie nie je nemenné a súdne rozhodnutie o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery (§ 157 C.m.p. v spojení s § 78 ods. 1 Zákona o rodine). K zmene pomerov môže dôjsť tak na strane povinného rodiča, ako aj na strane oprávneného dieťaťa, prípadne na oboch stranách súčasne. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne alebo objektívne skutočnosti; napr. o zmenu v oblasti osobných, zdravotných, príjmových alebo celkových majetkových pomerov pri strate zamestnania, dlhodobej práceneschopnosti, vznik novej vyživovacej povinnosti, ďalej ide o zmenu potrieb dieťaťa z dôvodu začiatku plnenia školskej dochádzky, prechod medzi jednotlivými stupňami školského systému, nadobudnutie spôsobilosti samostatne sa živiť a pod..

49. Vychádzajúc z uvedených záverov súd zdôrazňuje, že k zmene rozsudku, ktorým bola vyživovacia povinnosť už upravená, je možné pristúpiť iba za predpokladu v konaní preukázanej podstatnej zmeny pomerov, či už na strane dieťaťa alebo rodiča, pričom pri plnoletých oprávnených deťoch možno rozhodnúť o tejto zmene (zvýšení, znížení) alebo zrušení vyživovacej povinnosti najskôr ku dňu začatia konania (podaním návrhu na súd).

50. Relevantnosť zmeny pomerov sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov oproti pôvodným pomeroch, významným z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli, vzťahujúcim sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu ohľadom výživného. Zmenu pomerov teda možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom.

51. V danom prípade sa povinný navrhovateľ domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči oprávnenej plnoletej dcére od januára 2018 zo sumy naposledy súdom určenej vo výške 250 eur/mesačne na sumu 100 eur, resp. 50 eur/mesačne, z dôvodu zmeny pomerov na jeho strane, spočívajúcich v tom, že od 01/2018 už nepracuje v zahraničí, čím sa jeho príjem znížil, nakoľko v 2018 bol vedený v evidencii nezamestnaných s podporou cca 500 eur mesačne, keď zvyšný príjem z podpory mu bol zrazený exekútorom na už zročné výživné, z čoho sa mu zhoršil zdravotný stav po psychickej stránke, za rok 2019 mal príjem zo živnosti spolu 5.300 eur (cca 450€/mesačne) a nemohol sa zamestnať ako vodič, najskôr pretože nedosahoval taký príjem, aby sa mu to oplátilo a neskôr z dôvodu, že mal určitú dobu zadržaný vodičský preukaz a napokon z dôvodu, že v roku 2020 je jeho príjem zo zamestnania 700 eur brutto/mesačne, avšak musí platiť hypotéku na byt, v síce ktorom nežije a prenajíma ho, pretože sú naň náklady 400 € a má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére L., kde súd jeho návrh na zníženie zamietol (konanie sp. zn. 37P 8/2018-57), ale navrhovateľ chce podať dovolanie alebo sa súdiť pre porušenie jeho ľudských práv na európskom súde.

52. Súdom na základe zistení skutočného stavu veci z vykonaného dokazovania a podľa citovaných ustanovení zákona a uvedených kritérií, posúdil dôvodnosť návrhu navrhovateľa na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči plnoletej dcére H., naposledy určenej súdom rozsudkom z 09.04.2015 v sume 250 eur, ktorá je doposiaľ (v akademickom roku 2020/2021) študentkou vysokej školy a dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal kvalifikovanú zmenu pomerov na strane navrhovateľa od posledného určenia výživného rozhodnutím súdu, ktorá by odôvodňovala zníženie súdom určeného výživného v zmysle § 157 C.m.p. v spojení s § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

53. Súdom preskúmaním pomerov navrhovateľa a plnoletej dcéry zistil, že výživné jej naposledy bolo určené rozsudkom OS Bratislava III zo dňa 09.04.2015 č. k. 51P/2/2014-138, právoplatným dňa 28.05.2015, zvýšením zo sumy 150 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne s účinnosťou od 04.06.2013, kedy bola oprávnená ešte študentkou strednej školy, navrhovateľ dlhodobo pracoval v Anglicku s priemerným čistým príjmom 1.600 eur/mesačne, matka bola v tom čase od 31.05.2014 nezamestnaná a okrem plnoletej H., mali obaja rodičia vyživovaciu povinnosť aj k maloletej L., v tom čase žiačke základnej školy, navrhovateľ určenú súdom od 04.06.2013 v sume 200 eur. Od tej doby došlo nepochybne k

zmene pomerov na strane detí navrhovateľa, ktoré od posledného rozhodnutia o výživnom sú staršie, s čím súvisí aj zvýšenie ich nevyhnutných životných potrieb, pričom najmä u oprávnenej, vzrástli jej náklady súvisiace so štúdiom na vysokej škole, ktoré absolvovala dennou formou najskôr na v rokoch 2016/2017 a 2017/2018 bakalárske, a od akademického roku 2018/2019 magisterské (odseky 33., 34. rozsudku). Tvrdenia navrhovateľa uvedené v jeho záverečnom vyjadrení o príjmoch plnoletej dcéry z poskytovania sexuálnych služieb, o tom, že riadne neštuduje, domov chodí v neskorych nočných hodinách a užíva alkohol a drogy neboli žiadnym spôsobom preukázané. Práve naopak, boli vyvrátené, tak svedeckou výpoveďou bývalej manželky navrhovateľa, s ktorou plnoletá H. žije v spoločnej domácnosti a od ktorej mal mať navrhovateľ tieto informácie a tiež predloženými dokladmi o študijných výsledkoch oprávnenej a pohyboch na jej účtoch, z ktorých jednoznačne vyplývalo, že nič nenasvedčuje týmto tvrdeniam navrhovateľa (odseky 18., 33. až 35. rozsudku). Súd ďalej zistil, že sa sčasti zmenili aj pomery na strane matky oprávnenej, ktorá je od 2016 zamestnaná, pričom jej priemerný mesačný príjem bol v období rokov 2017 až 2019 v sume cca 220 eur netto mesačne, pričom bola v tomto období viackrát práceneschopná, kedy bola odkázaná na nemocenské dávky (odsek 36. rozsudku). Pomery ohľadom ďalších majetkových pomerov matky a zabezpečenia bývania oboch, z výživného oprávnených detí navrhovateľa (mal. L. a pln. H.), sa od poslednej úpravy výživného nezmenili, nakoľko matka je vlastníčkou rodinného domu, v ktorom býva s deťmi a uhrádza náklady s tým spojené s finančnou podporou jej rodiny a staršieho syna F.. Čo sa týka zmeny pomerov na strane povinného navrhovateľa, ktorými odôvodnil svoj návrh (odseky 12., 14. a 15. rozsudku), súd dospel k záveru, že u neho neprišlo ku kvalifikovanej zmene pomerov v zmysle citovaného § 78 Zákona o rodine v nadväznosti na § 157 C.m.p., napriek tomu, že od januára 2018 sa po návrate z Anglicka, zárobkové pomery navrhovateľa zmenili. Z tvrdení navrhovateľa a preukázaných skutkových zistení, však nebola dôvodom tejto zmeny žiadna vážna objektívna alebo subjektívna skutočnosť, ako je strata doterajšieho zamestnania, vážne zdravotné dôvody, invalidita, pre ktoré nemohol pokračovať v doterajšej práci, príp. nedostatok iných pracovných ponúk a možností, resp. zaobstaranie si práce s nižším príjmom v dôsledku straty zamestnania, starostlivosť o nevládneho člena rodiny a pod., príp. iný obdobný dôvod (odsek 48. rozsudku). Zmena zárobkových pomerov navrhovateľa bola výlučne dôsledkom jeho rozhodnutia ukončiť k 31.12.2017 bez nároku na odstupné prácu vodiča nákladného auta, ktorú v Anglicku vykonával 13 rokov, pretože ho už nebavila bez toho, aby mal zabezpečenú inú vhodnú prácu. Vrátil sa na Slovensko s úsporami cca 12.000 eur, ktoré však ako uviedol, mienil vynaložiť na splácanie hypotéky, ktorú si vzal na zakúpenie bytu, ktorý však neužíval, ale prenajímal. Navrhovateľ po zanechaní dobre ohodnotenej práce v Anglicku sa zaevidoval ako nezamestnaný, pričom sa najskôr prvé 4 mesiace o získanie práce ani nezaujímal a mienil žiť z podpory, ktorá mu bola po dobu 6 mesiacov vyplácaná v sume cca 900 eur. O prácu sa začal zaujímať až po tom, čo mu bola z účtu na príkaz exekútora zrazená pohľadávka, ktorú mal voči mal. L. a pln. H. v sume 3.368,72 eur s prísl. na zročnom výživnom a bežnom výživnom vo výške 450 eur/mesačne (odsek 30. rozsudku), nakoľko si napriek dobrým príjmom, riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť ani v predchádzajúcom období. Navrhovateľ sa síce zaujímal o prácu v dopravnom podniku a skúsil pracovať neoficiálne ako taxikár pre Taxify (Bolt), avšak o uvedenú prácu stratil záujem s odôvodnením, že nezarobí ani toľko čo je podpora, resp. že práca taxikára je stratová. Pomáhal aj cca raz do mesiaca ako brigádnik na stavbe, ale nevydržal ju vykonávať, pretože nie je zvyknutý na ťažkú robotu. Navrhovateľ zjavne vôbec podpornú dobu evidencie v nezamestnanosti nevyužil na získanie vhodnej práce, tvrdiac, že nebude robiť žiadnu namáhavú, alebo podľa jeho názoru málo hodnotenú prácu („...nebude robiť otroka za smiešne peniaze“). Navrhovateľ ako vyučený murár, túto prácu nerobil a pracoval vždy najmä ako vodič. V priebehu konania síce všeobecne uvádzal, že sa zaujímal aj o prácu v Tesco na malých dodávkach a v istej talianskej firme, že podal rôzne žiadosti o prijatie do pracovného pomeru, tieto svoje tvrdenia však nepodložil žiadnym dôkazom a takáto snaha z jeho strany nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Predložil živnostenské oprávnenie na výkon činnosti školiteľa vodičov a poradenskej činnosti pre oblasť nákladnej dopravy, technika jazdy, úspora a pod., avšak ani túto činnosť nevykonával, zdôvodňujúc to nezáujmom o túto činnosť na trhu práce. Navrhovateľ predložil koncesné oprávnenie na výkon taxislužby, ktorú tiež ako tvrdil, vykonával iba sporadicky, pretože je to stratová činnosť. Ďalej predložil potvrdenie, že sa zamestnal ako predajca, avšak iba na mesiac od 26.08.2019 do 17.09.2019 a ukončil pracovný pomer dohodou. Príjem z uvedených pracovných aktivít navrhovateľ súdu neuviedol a ani nezdokladoval. Navrhovateľ sa napokon zamestnal až od 27.01.2020 na dobu neurčitú ako technik, s dohodnutým základným príjmom 700 eur brutto mesačne, pričom sumu vyplatenej mzdy z tohto zamestnania súdu nepreukázal. Nezáujem o rôzne pracovné možnosti odôvodňoval navrhovateľ jednak zdravotnými dôvodmi, pre ktoré nemôže vykonávať manuálnu prácu, avšak ani tieto dôvody žiadnym spôsobom nepreukázal, iba potvrdením z psychiatrického vyšetrenia,

na základe ktorého mu lekár odporučil počas práceneschopnosti kľudový režim a prechádzky. Inokedy tvrdil, že lekárka mu naopak odporučila kvôli zvýšenému cholesterolu a ochabnutému svalstvu a iným civilizačným problémom manuálnu prácu, pretože má málo pohybu. Uvedené rovnako navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal. Ďalším dôvodom, pre ktorý sa navrhovateľ nezamestnal bolo, že všade za prácu z jeho pohľadu dostane málo peňazí, maximálne 600 euro, čo sa mu neoplatí. Súd k tomu uvádza, že za situácie, že navrhovateľ má zákonnú vyživovaciu povinnosť voči deťom v súdom stanovenej výške, spolu 450 eur mesačne, je takýto postoj a zdôvodnenie nezáujmu o prácu neakceptovateľný. Navyiac, navrhovateľ okrem daňového priznania nepredložil súdu žiadne doklady o vyplatenej mzde zo zamestnaní, ktoré vykonával, či už na základe zmluvy alebo na dohodu a rovnako tak navrhovateľ nepredložil súdu nájomnú zmluvu o prenájme svojho bytu v V. a ani iným spôsobom nepreukázal svoje skutočné príjmy z tohto prenájmu. Argumentácia navrhovateľa o „krádeži peňazí z účtu exekútorom“ je v daných súvislostiach irelevantná, navyiac keď išlo o sumy exekvované práve z dôvodu, že navrhovateľ ešte v čase pred podaním predmetného návrhu riadne neplatil súdom stanovené bežné výživné a riadne a včas nezaplatil zročné výživné podľa rozsudku súdu, pričom v tom čase mal nesporne vysoké mesačné príjmy (1.600 eur mesačne) a vytvorené úspory (cca 12.000 eur). Je zrejmé, že navrhovateľ hrubo ignoruje predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom, pričom ani žiadnym iným spôsobom sa nepodieľa na zabezpečení odôvodnených potrieb svojich nezaopatrených detí (oprávnených z výživného). Rovnako za neakceptovateľný považoval súd argument o nutnosti uhrádzania mesačných splátok hypotéky na byt a nákladov na bývanie navrhovateľa, nakoľko výživné je prednostným nárokom, ktorý predchádza povinnosti splátok hypotekárneho úveru. Navyše tento byt navrhovateľ nevyužíval pre potrebu vlastného bývania, ale ho prenajímal, nakoľko býval u matky, tzn. aj pri nižšom príjme mal možnosť zabezpečiť si bývanie iným spôsobom. Navrhovateľ však v rozpore so svojou zákonnou povinnosťou platiť výživné na svoje nezaopatrené deti, použil finančné prostriedky na viaceré dovolenky a vlastnú potrebu s úmyslom ich minúť a neplatiť výživné v stanovenej výške. Za daného skutkového stavu, považoval súd takéto konanie navrhovateľa, ktorý sa rozhodol ukončiť dlhoročný pracovný pomer a zanechal dobre platenú prácu v Anglicku bez toho, aby mal na Slovensku zabezpečenú adekvátnu prácu a zostal dlhodobo nezamestnaný, bez snahy o zaobstaranie si vhodnej práce tak, aby mohol riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť k deťom, o ktoré sa osobne od rozvodu manželstva stará výlučne matka, za mimoriadne nezodpovedné a odporujúce dobým mravom (§ 3 OZ) a základným zásadám, na ktorých sú rodinnoprávne vzťahy založené. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal svoje skutočné majetkové a zárobkové pomery, keď nepredložil potvrdenia o príjme zo zamestnaní, resp. za prácu bez uzatvorenej pracovnej zmluvy alebo dohody mimo pracovného pomeru a ani nezdokladoval príjem za prenájom svojho bytu, súd v zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine vychádzal z predpokladu, že výška priemerného mesačného príjmu otca predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Rovnako navrhovateľ v konaní nepreukázal taký zdravotný stav, ktorý by mu bránil sa zamestnať sa a tým si zabezpečiť príjem a ani iné vážne a relevantné dôvody a podľa zistení súdu dlhodobo, od januára 2018 až do januára 2020, riadne nepracoval, vyhýbal sa zamestnaniu, resp. vykonával prácu neoficiálne, bez preukázania príjmov z nej, napriek dosiahnutému vzdelaniu, dlhoročnej praxi a pracovným skúsenostiam aj zo zahraničia, ako aj dostatku pracovných príležitostí (v Bratislave a okolí).

54. Na základe uvedených zistení dospel súd k záveru, že dôvody ktoré uviedol navrhovateľ v svojom návrhu, nie sú relevantnými dôvodmi zníženia súdom určeného výživného na oprávnenú plnoletú H. G., v zmysle citovaných ustanovení § 157 C.m.p. v spojení s § 62, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Súd porovnaním kvalifikovanej zmeny pomerov od posledného rozhodnutia zistil, že k tejto došlo iba na strane oprávnenej, ktorá je staršia a zvýšili sa jej náklady na jej odôvodnené potreby v súvislosti s denným magisterským štúdiom na vysokej škole, ktoré jej zabezpečuje sčasti matka, brat a sama oprávnená z brigád počas prázdnin, resp. doučovania angličtiny, pokiaľ jej to dovoľia študijné povinnosti. Súd z vyššie uvedených dôvodov neprihliadol na argumenty otca, ktorý zaťažený súdom uloženou vyživovacou povinnosťou k nezaopatreným deťom, sa dobrovoľne vzdal svojho zamestnania, bez toho aby mal zabezpečený zdroj príjmov a bez preukázania snahy získať iné vhodné zamestnanie. Uvedené súd vyhodnotil ako nepreukázanie zmeny pomerov a možností a schopností navrhovateľa dosahovať primeraný príjem, od posledného rozhodnutia o výživnom a nepreukázanie kvalifikovaných dôvodov pre zníženie výživného v neprospech oprávnenej plnoletej dcéry a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol.

55. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

56. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

57. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého v konaní vo veciach výživného plnoletých osôb, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pričom neboli zistené žiadne právne významné okolnosti na postup podľa § 55 citovaného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.